

LUCII PALEOTIMI
ANTIQUITATUM
SIVE
ORIGINUM
ECCLESIASTICARUM
SUMMA

EX
ROBATISSIMIS SCRIPTORIBUS DESUMTA.
ACCESSIT NOVITER

ICHNOGRAPHIA
VETERIS TEMPLI CHRISTIANORUM.

SUPERIORUM APPROBATIONE.

AUGUSTÆ VINDELIC.
SUMTIBUS MATTHÆI RIEGER ET FILIORUM
MDCCLXVII.

APPROBATIO CENSORIS.

Librum hunc sub titulo: *Lucii Paleotimi Antiquita-
tum sive Originum Ecclesiasticarum Summa*, pro
Officii ratione perscrutatus regulis fidei, & morum
nihil repugnans inveni, sed eum potius dignum exi-
stimavi, qui typis vulgatus plurimis serviat ad erudi-
tionem. Augustæ Vindelicorum die 18. Martii 1767.

Imprimatur.

HENRIC. SIGISMUND. DE FERCHER,

SS. Theol. Doctor, Ecclesiæ Cathedralis Augustanæ Cano-
nicus Capitularis, nec non Reverend. & Seren. S. R. I.
Princ. & Episcopi Augustani Consiliarius Ecclesiasticus &
Vicarius in Spiritualibus Generalis.

JOSEPHUS HERZ,

SS. Theol. Lic. Rev. ac Sereniss. Princ. & Episc.
Aug. Cons. Eccl. Consist. Assess. Visitator Gener.
ac Librorum Censor.

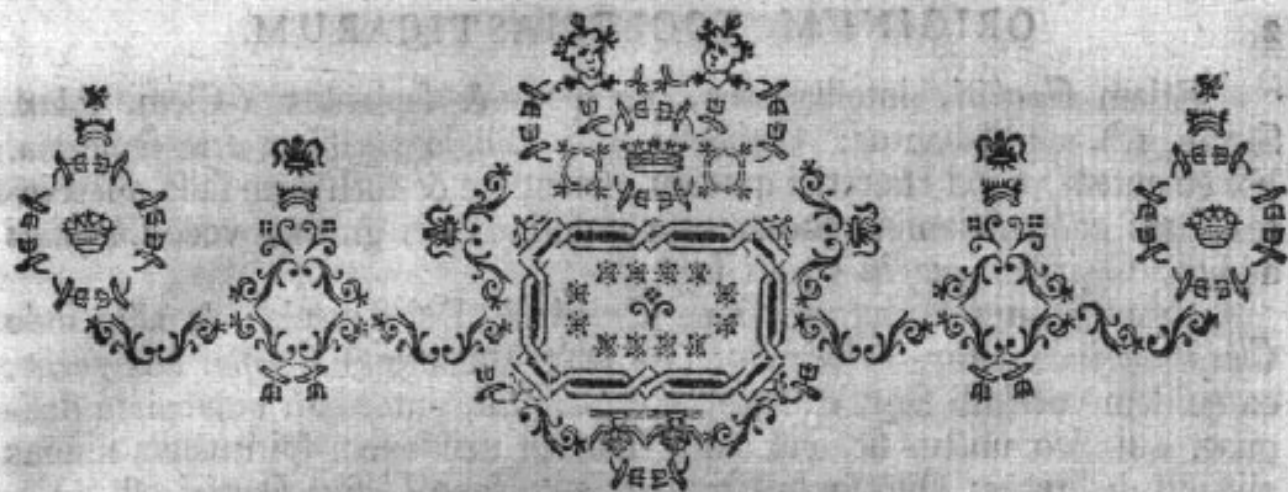
APPROBATIO
STEPHANI SCIUGLIAGA

IN GARMOGLIESI

P R Æ F A T I O.

Plurimum rei Christianæ interesset, ut quicumque Ecclesiæ regimen capessunt, aut Ecclesiasticum aliquod munus suscipiunt, tanquam lege lata cautum sibi esse putarent, primævam Antiquitatem colere; & ad ea, quæ ex historica Originum Ecclesiasticarum serie conquisita, Religionis Christianæ puritatem conservant inviolatam, quæ Hæreticorum & Schismaticorum errores auspiciatius oppugnant, quæ Sanctæ Ecclesiæ consentientibus judiciis, & Catholicæ praxi, vel præsidio sunt, vel ornamento, animis studioque incumbere. Tametsi vero, post Sacras Scripturas, ex primævæ Ecclesiæ Patrum, scriptis, præclara pietatis exempla, Doctrinæ ac Traditionis Apostolicæ testimonia, Disciplinæ Ecclesiasticæ monumenta, Hierarchiæ jura, cæteraque ejusmodi haberi, & percipi possint, uberrimamque Antiquitatum Ecclesiasticarum messem, tum rerum gestarum Pestes illi idonei, tum Doctrinæ Catholicæ fidei custodes, plenis, incorruptisque manibus suppeditent; tamen, cum & numero, & mole Patrum Scripta ejusmodi sint, quæ vix ab homine diuturnæ ætatis perlegi possint, maximam nobis

opem

ORIGINUM ECCLESIASTICARUM. LIBER PRIMUS.

CAPUT PRIMUM.

De variis Christianorum appellationibus; ac de iis præsertim, quibus ab Hebræis, Infidelibus, & Hæreticis in contemptum denominati fuerunt.

Antequam primitivi *Christiani* hoc nuncuparentur nomine, *Discipuli*, *Fideles*, *Electi*, *Sancti* & *Fratres* inter se appellabantur. In *Ægypto*, dum *Marcus* *Evangelium Alexandriae* prædicabat, *Jessæi* dicti fuerunt (*Epiphanius* *Hæreticorum* 39.) a *Jesse* *Davidis* patre, sive probabilius a *Domini nostri Jesu* nomine. *Eusebius* inquit (1. 2. c. 17.) ipsos quoque vocatos fuisse *Therapeutas*, veros; scilicet; *Dei cultores*, vel *spirituales medicos*; quod a *Hieronymo* (*de Scriptura* c. 21.) confirmatur. Sed postrema hæc duo nomina cito obsolverunt; prima vero apud *Ecclesiasticos* *Scriptores* passim reperiuntur, omnibus quidem *Christianis* communia, qui per *Baptismum Ecclesiae Communionem* ingressi sunt. Hinc, quum *Christianorum* vita ex *Baptismali aqua* initium duceret, quippe qui in *Christi Religionem* (*Tertullianus* *de Baptismo* c. 1.) aqua regenerati essent, atque in ipsa, ut salvi fierent, permanere deberent, *symbolicum Pisciculorum* nomen *Christiani* sibi adjunxerunt; eoque libentius, quod *Græco* vocabulo *Ιχθυος*, *Piscis*, omnes, quæ ad *Salvatoris nostri nomen & titulos* pertinent, *initiales litteræ* continerentur; *Ιησους Χριστος*, *Θεου Υιος*, *Σωτηρ*; *Jesus Christus*, *Dei Filius*, *Salvator*.

PALEOTIMI SUMMA. A Etiam